

Vigyázat az avar bemunkálásával!

Általános gyakorlat, hogy ősszel a kertben és az utcán a ház előtt lehullott lombot összegereblyézzük és az őszi ásás alkalmával a vetemények alá forgatjuk. Szerves anyag, ami lazítja a talajt, bomlásával hasznos tápanyagok szabadulnak fel, amelyek a talaj termékenységét növelik. Előfordulhat azonban, hogy később, a lombbal gazdagon ellátott és felásott talajon a növények a tápanyaghiány jeleit mutatják (2. kép). Hasonló jelenség tapasztalható nagy mennyiségű fűrészpor, faforgács vagy szalma bemunkálása után is. Felvetődik a kérdés: hová lett az a tápanyag, amit a lombbal vagy a többi szerves anyaggal bemunkáltunk a talajba?

A nagy mennyiségű cellulóz, amit az említett anyagok tartalmaznak, csak úgy képes bomlásnak indulni, elbomlani, hasznos humusszá átalakulni, ha az úgynevezett cellulózbontó mikroorganizmusok elszaporodnak rajtuk. Ezek hasznos tevékenységükkel a nyers cellulózból jó minőségű szerves trágyát (komposztot) hoznak létre. Azonban a baktériumok elszaporodásához jelentős mennyiségű nitrogénre van szükség, amit ha kell, akár a talajból is elvonnak a növények elől. Így fordulhat elő, hogy a bőséges szerves anyag bemunkálása ellenére is tápanyaghiányt mutatnak a növények.

Mi a teendő? Kétféle lehetőség van:

- A lombot csak komposztálás után, kb. egy év múlva keverjük a talajba, amikor már kellő mértékben összeérett.
- A lombbal együtt nitrogén műtrágyát is adunk (lomb mennyiségétől függően 1-3 dkg/m², kb. 5 kg/m² lombra

1 dkg/m² mészammon-salétrom számolható) és együtt forgatjuk ősszel a talajba.

Kisebb mennyiségű lomb használata esetén (1-2 kg/m²) nem kell az úgynevezett pentozánhatás jelenségével számolni, hasonlóan nem lép fel olyan esetben, ha valamilyen magas nitrogéntartalmú pillangós növény (pl. bab, borsó stb.) szárát és levelét is tartalmazza a bemunkálásra kerülő lomb.

